

Universitätsbibliothek Paderborn

**Batavia, Sive De Antiqvo Veroqve Eivs Insvlae Qvam
Rhenvs in Hollandia facit situ, descriptione & laudibus;
aduersus Gerardvm Noviomagvm, Libri Dvo**

Aurelius, Cornelius

Antverpiæ, 1586

Veterum verbis, auctoritatibus & dictis facta & opera subiunguntur. vt qui
verbis nolint credere, vel operibus ipsis credant, quibus Romani
irrefragabiliter attestantur, Batauiam quàm maximè ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-38123

senariis perseuerat; & perpetui omnium quæ per Rhenum importantur portatores sunt instituti. Tanti suam Comes patriam habuit, ut & aliis omnibus posthabitatis eius gloriæ consuluerit, & vasallo suo nihil emolumenti ademerit. Porrò obfirmatis sigillo pactis, Castrum illud apud Catthos, arcem Britonum dicunt, quod ab ea directus in Britanniam erat transitus, mox dirui Comes iussit, & pristinā apud exterios nostra suscepit Batauiam dignitatem, notitiam, & honorem.

Veterum verbis, auctoritatibus & dictis facta & opera subiunguntur. ut qui verbis molint credere, vel operibus ipsis credant, quibus Romani irrefragabiliter attestantur, Batauiam quam maxime Hollandorum esse.

CAPVT VI.

OPERÆ PRECIUM nunc esse arbitror, Reinerie virorum omnium candidissime, his veterum auctorum testimoniis & verbis, opera ipsa & facta coniungere, & Romanorum monumenta in medium adducere, quibus nostram, atque adeò nostram illustrarunt Batauiam; vt alteram nemmo qui vel hominem agit cupiat inuestigare.

gare. Quibus nimirum hac ipsa luce clarius poterit cunctis irrefragabiliter elucescere, Batauiam ipsam non Sicambrorum, sed quam maximè Hollandorum esse prouinciam. Videre enim mihi videor, nonnullos ea comparatos esse natura, ut ipsis etiam Iudeis reperiantur duriores, qui absque prodigiis & signis non coluere Deum. Accipiant itaque hi signa euidentissima, & in rem nostram atque sententiam venientia, quæ hodiè extant, & cernuntur, quæ quotidie compaginantur, & leguntur; ut si non Historicorum verbis, certe ipsis fidem adhibeant factis, & lapidibus insculptis; per quos ipsi Romanorum Cæsares nos credere compellunt, partium Hollandiæ Batauiam esse. Anno igitur salutis nostræ supra millesimum quingentesimo secundo inuenta sunt obiter aratro humum proscindente, prope Leidas ad iactum sagittæ ab ipso Rheno, vetustissima Romanorum monumenta, grandibus insculpta saxis, cum circumferentia ad quadrum & fundamentis magni palati. Cuius sanè muri senos in latitudine, ducentos in longitudine pedes habebant; & in singulis eius quadraturæ angulis, singulas opere sphærico miræ amplitudinis turres. Inter cetera, ut breuiter curram, huius Ro-

C manorum

manorum arcis ruinosa, & plurimas forsitan
fide maiores reliquias (si oculi fallerentur)
duo præcipui & grandes inuenti sunt lapi-
des, qui Romanis inscripti characteribus hoc
continebant:

Scriptura sculpta in primo lapide.

SEVERVS. PIVS. PERTINAX. AVG.
IMP. TRIB. POT. VIII. IMP.

Hoc est, Seuerus, Pius, Pertinax Augustus
Imperator, Tribunitia potestate, octauum
Imperator.

Alia scriptura.

AVG. PIVS. PONT. MAX.

P. L. SEPTIM. SEVER.

COH. XV. VOL. P. P.

Hoc est, Augustus Pius Pontifex Maxi-
mus Publius Lucius Septimius Seuerus Co-
hortis quintædecimæ Volusianæ, aut Vol-
scorum.

Sculptura & scriptura secundi lapidis.

IMP. CÆS. L. SEPTIMIVS SEVERVS
AVG. ET M. AVRELIVS. ANTONIVS. CÆS.
COH. XV. VOL. ARMAMENTARIUM.
VETVSTATE. CONLAPSVM. RESTITVE-
RVNT. SVB. VAL. PVDENTE. LEG.
AVG. PR. PR. CVRAN. CÆCIL. BATONIE.
P R A E.

Hoc

Hoc est, Imperator Cæsar Lucius Septimus Seuerus Augustus, & Marcus Aurelius Antoninus Cæsar, cohortis quintædecimæ Volsorum, vel Volusianæ, Armamentarium vetustate conlapsum restituerunt. sub Valerio Pudente Legato Augustali, Præfecto prætorio, curante Cæcilio Batonte præfecto.

Mirum itaque si non miremur tantam Romanorum erga Batauos societatem, gratiam & amorem, apud quos non obstantibus tot terrarum spaciis, tanto suum armamentarium labore opera & impensis instaurant, curante Cæcilio Batonte Batauorum præfecto. Quæ quidem reparatio, si diligenter rem & tempus inspicere volumus, facta est sub Romano Pontifice Calisto primo. qui omnibus Deo sacratis clericis & sacerdotibus continentiam indixit, circa annum Domini ducentesimum vicesimum primum. Primam tamen eius fundationem nusquam adhuc legimus, neque supremam eius deuastationem, qua profectò ita sub terris obrutum est, ut nemini nostrum antea constituit quicquam ibi latuisse; vbi nunc tandem hæc eius arcis celeberrima Romanorum inueniuntur monumenta.

Sculptura & scriptura eiusdem lapidis in
hac pagina nam habet quatuor pedes in al-
titudine, & senos in latitudine, positus ad
introitum anterioris portæ. Vidimus,
compegitus & legimus:

S. NERVAE. TRAIA. CÆS. GER.
DACICO. TRIB. P. PP. CONS. V.
LVCENSIVM. PRÆF. TRAIANO
TRIB. PO. LVCENSIVM.

ANNO T. Hæc inscriptio parum proba est, vide-
turque omnino ex diuersis inscriptionibus conflata.
Sed quum author se eam vidisse & compegitisse teste-
tur, intactam relinquere, quam mutare, malui.

At forsitan ad hæc inferet Batuanus no-
ster, & dicet: Quid sibi hæc omnia, ô Aure-
li, ad tuam Hollandorumque Batauiam?
An verò quoniam in hac inscriptione legis
Curante Cecilio Batonte, ad Batauos conti-
nuò referes? Minimè inquam. Absit absit
hoc à me, nec quisquam credat velim tam
hebeti me esse ingenio, tamque scrupulo-
sum ut iis me cauillis occupem. Non enim
in angiportu ambulamus; prætorias & con-
sulares ingredimur plateas, arcesque Ro-
manas. Respice igitur & legitio quæ sequun-
tur, & quidem maximis in hanc formam
scripta characteribus.

G E N S